

KOROŠKI SLOVENEK

Naroča se pod naslovom: „KOROŠKI SLOVENEK“.
Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

Rokopisi se naj pošiljajo na naslov:
Politično in gospodarsko društvo, Klagenfurt, Viktringer-Ring 26.

**List za politiko,
gospodarstvo in prosveto**

Izhaja vsako sredo. — Posamezna številka 15 grošev.
Stane četrletno: 1 S 50 g; celoletno: 6 S — g
Za Jugoslavijo
četrletno: Din. 25.—; celoletno: Din. 100.—

Italija in Podonavje.

Rimska pogodba, ki so jo pred meseci sklenile Italija, Avstrija in Ogrska, je predvidevala, da so morale do 15. maja vse tri države medsebojno skleniti ožje trgovinske pogodbe. Ta del pogodbe je bil točno izveden: 14. maja so bile v Rimu podpisane tri trgovinske pogodbe in sicer med Italijo in Ogrsko, med Italijo in Avstrijo in med Avstrijo in Ogrsko. Italijanski podonavski blok je s tem dobil jako praktično ozadje gospodarskega zblizanja.

Italija se je obvezala, da prevzame od Ogrske 1 milijon meterskih stotov pšenice za ceno, ki bo za polovico višja od cene na svetovnem trgu. Italija se obveže, da prevzame še drugi milijon stotov pšenice, ki pa ga lahko proda na mednarodnem trgu. Italija se obveže, da zviša uvoz avstrijskega lesa in zniža carino približno 200 izvoznim izdelkom avstrijske industrije. Avstrija in Italija se obvežeta, da sledi vsakemu zvišanju uvoza iz Avstrije dosledno tudi zvišanje izvoza iz Italije. Avstrija se napram Ogrski obveže, da kupi od nje za ugodno ceno 2.2 milijona meterskih stotov pšenice. Ogrska se obveže, da bo kupovala avstrijske in italijanske industrijske izdelke. Končno pogodbe še predvidevajo, da usmerita Avstrija in Ogrska del svojega celotnega izvoza preko italijanskih pristanišč Reke in Trsta.

Iz tega je razvidno, kako dalekosežne so nedavno sklenjene pogodbe med temi tremi državami. Pri tem se mora priznati, da je Italija pokazala izredno požrtvovalnost za utrditev svojega podonavskega bloka. Dobro je razumela veliko rano malih držav, ki jim gre predvsem za gospodarsko izboljšanje. Italija je bila zares velikodušna, ko je šlo za tem, da poveže nase Avstrijo in Ogrsko in zada konkurenci Francije, Nemčije in Male antante težak udarec.

Seve ostane še zanaprej odprto vprašanje, če niso obveznosti, ki so jih medsebojno sprejele vse tri države, predalekosežne za njihove moči. Gospodarski položaj Italije je še zmiraj slab, znaki gospodarske poživitve, ki so vidni drugod v državah, so v Italiji najneznatnejši. Italijanski proračun predvideva deficit 4 milijard lir. Italijanska lira je na šibkih nogah. Italija je baš dovršila svoj takozvani žitni boj, ki je šel za tem, da Italijo osvobodijo žitnega uvoza. Boj je končal s takim uspehom, da je ostalo Italiji samo pšenice v skladiščih toliko, da bi je zadostovalo še za prihodnjo pomlad. Kam naj torej gre sedaj Italija še z ogrsko pšenico? Pač pripravlja Mussolini sedaj drugi boj: boj za povečanje izvoza iz Italije. Zato je nedavno odredil znižanje cene industrijskih izdelkov s tem, da je znižal plače delavcem. Nadalje se bo skušalo poceniti pšenico v državi, da se jo bo mešalo s cenejšo in kakovostno slabšo ogrsko pšenico. Pa kaj vse to v očigled velikim obveznostim, ki jih je Italija sprejela ob sklepanju zadnjih trgovinskih pogodb z Avstrijo in Ogrsko!

Zato je še veliko vprašanje, v koliko bo rimska pogodba zamogla biti resnično izvedena. Ogrska se že danes pritožuje, ker je Italija zvišala carino na uvoz živine in da noče kupovati ogrske živine, četudi je Ogrski tovrstni izvoz enako potreben kot izvoz pšenice. Kako naj nadalje naša država prevzame 2.2 milijona meterskih stotov ogrske pšenice in jo povrh še bolje plača od svetovne cene za pšenico, je drugo vprašanje.

Gospodarske pogodbe med Italijo, Avstrijo in Ogrsko je vzel evropski svet kot sila važen dogodek na znanje. Splošno se smatra, da je hotela Italija z velikimi žrtvami Avstrijo in Madžarsko še tesneje navezati na svojo zuna-

njo politiko. Francoski listi v tej zvezi naglašajo, da Italija v svojem gospodarstvu nikakor ne bo mogla procvitati, če se bo vezala samo na dve državi in puščala ostale države v nemar. Taka gospodarska politika nima nobene bodočnosti in se mora nad Italijo nekoč hudo maščevati. Tako mnenje francoskih listov. Priznava se pa, da se je s tem korakom Italiji vsaj na papirju posrečilo, da je popolnoma izrinila Nemčijo in Francijo iz Podonavja, v kolikor ga tvorita Avstrija in Ogrska. Prvi odgovor na ta italijanski korak je nedavno sklenjena trgovinska pogodba med Jugoslavijo in Nemčijo, ki pomeni močno gospodarsko zblizanje obeh držav.

Vprašanje ureditve Podonavja postaja po zaslugi Italije danes predvsem vprašanje gospodarske njegove ureditve, četudi ne smemo nikakor prezreti, da ima za Italijo tudi ta način

ureditve izrazito političen značaj in da gre Italiji koncem konca le za uresničitev njenega zunanje-političnega programa. Če sta si sosedi Avstrija in Jugoslavija danes politično oddaljeni bolj kot kedaj, gre to najprej na račun Italije, ki tudi danes ne more zatajiti svojega sovraštva do slovanskega sveta. Jasno pa je, da bo iz nemožnosti gospodarske ureditve Podonavja razvidna končno tudi nemožnost izvedbe italijanskega političnega načrta za Podonavje, v kolikor je naperjen proti drugim državam. S tem bo vnovič potrjena velika resnjica, ki se v svetovni zgodovini vedno spet ponavlja, da namreč enostranska in le navidezna miroljubnost držav ne ustvarja urejenih razmer in narodov ne vodi k miru in procvitu, marveč jih le pokopava in uničuje. In potrjena bo še druga resnica: narodi so le slabi učenci velike učiteljice — zgodovine.

27. maj — mladinski dan.

Kancler je zadnjo nedeljo v maju odredil za mladinski dan. Vodila ga je pri tem nedvomno misel, da država vrne svoji mladini, kar se je odrekalo vodu v državi desetletja: **ljubezen do očetnjave, spoštovanje pred državno oblastjo.** Kako naj bi dogradili novo državo katoliških načel stari ljudje starih predodgov in notranje razdvojenosti, če jim predvsem manjka vere vanjo! Zato je po kanclerjevi zamisli na mladini, da nekoč izgradi in dovrši započeto delo preureditve države.

Mladinski dan naj bi se praznoval po vseh krajih države, v sleherni gorski vasi. Cerkvenemu delu naj sledi slavje pod državno zastavo in z državno himno in nato počastitev spomina v svetovni vojni padlih junakov. Popoldne naj bi se vršil v vseh krajih slavnostni sprevod mladih in starih v narodnih nošah in nato splošna ljudska slavnost z narodnimi igrami, narodnimi pesmimi i. dr. Na ta dan naj bi narod spoznal državo kot svojo očetovsko zaščitnico, ki mu hoče hraniti njegovo narodno bogatstvo kot njegov najdražji zaklad, iz katerega črpa že stoletja svojo svojstvenost.

Lepa zamisel, vredna katoliške države! Nam koroškim Slovincem pa je ob njej težko, ker si ne vemo predočiti, kako naj naša slovenska mladina po Zili, Rožu, Podjuni in po ostalih naših slovenskih krajih praznuje ta svoj praznik, da se resnično zave dolžnosti spoštovanja do države kot očetovske zaščitnice naroda in narodnega kulturnega zaklada. Naša mladina, ki danes ob nestrpnosti učiteljstva in šolske oblasti pozablja celo že najdražji kos vse narodne kulture: materino besedo! Kako naj se naša mladina razigra v narodni pesmi in narodni igri, če pa se ji je ta narodni zaklad dosledno zakrival in ga učiteljstvo naših šol samo nikdar ni znalo spoštovati in ceniti, kaj

Göring o Jugoslovanih. — Minuli teden je nemški minister Göring na poti v Atene posetil tudi Beograd in ob tej priliki podal novinarjem sledečo izjavo: Prepričan sem, da goji nemški narod najiskrenejše simpatije do Jugoslavije. Zase upam, da bom imel kmalu priložnost se seznaniti z vašimi časniki, ki so bili nedavno v Nemčiji, ker bom prišel v Jugoslavijo za delj časa in bom obiskal Dalmacijo in Kotor. Vsa Nemčija z zadovoljstvom gleda na velik napredek Jugoslavije v zadnjih 10 letih in Nemčija je vesela, da je Jugoslaviji uspelo stopiti na čelo balkanskih držav. Nem-

še gojiti! Priznamo, da ni učiteljstvo samo krivo, da je letos na mladinski dan stavljeno pred nemogočo nalogo in bo moralo celo slavje izzveneti kot pač izzveni prisiljena prireditel brez duše in vsebine. Velik, ja največji del krivde nosijo zavodi, v katerih se je to učiteljstvo vzgajalo v mržnji do slovenskega sveta in v napačni predstavi o značaju naroda na južnem Koroškem. **Kaj hasne danes ob nalogi mladinskega dneva učiteljstvu prazna teorija o vindišarskem ljudstvu, če pa je med našim ljudstvom nepoznana vindišarska pesem, igra, noša, vindišarska kultura? Ali naj učiteljstvo na mladinski dan prebira naši deci slavno Wuttejevo knjigo „Deutsch-windisch-slowenisch“, ki je edini dokument vindišarske kulture, da izvzamemo onega, ko je neki učitelj posegel po tirolskem „Schuhplattler-ju“ in ga priučil naši šolski deci v dokaz njenega vindišarstva!**

Naj bi na mladinski dan v očigled kruti tragiki docela pogrešene šolske vzgoje naše slovenske dece razbiral vsi prijatelji resnično narodne vzgoje občutje v srcih naše mladine, ko bo prepevala z učiteljstvom: Deutsche Arbeit, ernst und ehrlich, deutsche Liebe, zart und weich! Vaterland, wie bist du herrlich, Gott mit dir mein Oesterreich!

Ne vemo, v koliko bo v dogledni bodočnosti uveljavljen v našem šolstvu novi šolski zakon, ki predpisuje vzgojo otroka v dobrega člana naroda in poštenega državljana. **Ne od nas, od šolske oblasti je zavisna izvedba te fundamentalne postave vse šolske vzgoje v avstrijskih šolah.** Na njej je ležeče, da ne pride nekoč dan, ko bo v naši mladini zamrl sleherni čut narodne zavesti in bo ostalo le še eno samo težko vprašanje za nemškega brata v deželi: **Kie je tvoj brat Abel?**

čija se nadalje raduje, da so se obnovili prijateljski odnosi med Nemčijo in Jugoslavijo in želja je moja in moje vlade in nemškega naroda, da bo to prijateljstvo dolgo trajalo.

Ljudsko glasovanje v Posaarju. — Prihodnje leto se ima vršiti v Posaarju ljudsko glasovanje za pripadnost k Nemčiji ali Franciji. Narodni socialisti so razvili med posaarskim ljudstvom živahno agitacijo in se ne ustrašijo nobenih groženj nasproti onim, ki bi izdajali svojo narodno prepričanje in glasovali za Francijo. Šli so tako daleč, da je predsednik mednarodne komisije, ki danes upravlja Po-

saarje, bil prisiljen se obrniti do Zveze narodov in opozoriti na nasilja narodnih socialistov. Nedavno je imel velik govor nemški propagandni minister Goebbels, ki je izjavil med drugim, da se Nemčija ne bo nikdar odrekla pravicam nad Posaarjem. Medtem pa razpravlja svet Zveze narodov o podrobnostih okoli izvedbe, glasovanja, tako predvsem o vprašanju, kako varovati posaarsko ljudstvo po glasovanju narodno-socialističnega nasilja. — Zanimivo je še, da je duhovni vodja nemške propagande v Posaarju znani dr. Steinacher, ki si je potrebnih izkušenj za tovrstno delo pridobil pri nas na Koroškem. Razlika med njegovim nekdanjim in sedanjim delom je pač ta, da je na Koroškem dobro vedel naglašati domovinski čut ljudstva in mu dajati prednost pred narodno zavestjo, dočim naglašava v Posaarju nemško narodno zavest in skuša izpodmakniti tla vsakovrstnemu gibanju takozvanih avtonomistov. Zadnja poročila govori o sicer o pristanku nemške vlade na to, da se v času priprav za glasovanje ukine vsako propagando, vendar je taka obljuba zgolj znak uljudnosti in se je v Franciji ne vzame preravno.

Za srečnejšo bodočnost Rusije. — Ena najbolj gorečih želj papeža Pija XI. je spreobrnitev Rusije. Pred leti je bil v Rimu ustanovljen Ruski zavod, v katerem se vzgajajo bodoči misionarji Rusije. Ko pride čas, bodo pohiteli v Rusijo kot oznanjevalci vere in cerkve. Ker to sedaj ni mogoče, je sv. oče odredil, naj se pomaga Rusiji z molitvijo in je v te svrhe namenil molitve po sv. maši. To je tembolj potrebno, ker je Rusija danes središče, iz katerega se širi brezboštvo po vsem svetu. — Istočasno pa je sovjetska vlada podpisala odlok, po katerem se naj v treh letih izrine iz Rusije Boga in vse, kar je božjega. Prvega maja 1937 ne sme biti na ozemlju sovjetske republike nobene cerkve več. V prvem se bodo zaprla vsa verska izobraževališča, v drugem se bo poseglo v družinsko življenje z vcepljenjem brezboštva, v tretjem pa naj izgine slednja sled verskega življenja. Kak bo konec tega silovitega dvoboja? Ob času bodo sovjeti iz Rusije pregnali ne Boga, ampak — sebe.

Novice iz naše države. — Obrestna mera je s 1. junijem znižana za 1 procent od 6 na 5 procentov. — Beseda „vaterländisch“ je postavno zaščitena in pridržana domovinski fronti. Landbund se je po sklepu osrednjega vodstva pretvoril v navadno društvo in bo kot tako obstojal naprej. Iz vodstva sta izstopila Schummy in Winkler. Vest o popolnem raz-

pustu krščansko-socialne stranke je bila preuranjena. Stranka bo obstojala naprej, vendar v javnosti ne bo več nastopala kot politična organizacija. — Dunaj je dobil na mesto dosedanjega deželne zbornice meščansko zastopstvo. Imenovanih je bilo 9 meščanov iz raznih stanov, ki bodo doslej vršili posle deželne zbornice. Na prvem zasedanju je razvil komisar Schmitz obširen načrt, kako se hoče odpomoci težkočam, v katerih se nahaja gospodarstvo Dunaja.

Po svetu na okrog: Tudi na Letonskem je prišlo, kot dva meseca preje na Estonskem, do državnega prevrata in je bil uveden avtoriteren režim. Avstrija torej najde vedno več posnemalcev. — Čehoslovaški zunanji minister Beneš je izjavil, da je njegova država pripravljena sodelovati z Italijo in njenim blokom držav. Izjavo smatrajo kot dokaz, da napetost v Podonavju ponehuje. — Rusija se poteguje za vstop v Zvezo narodov in jo pri tem podpira Francija. — Minuli teden je zasedal svet Zveze narodov. — Ogrska se je na pobudo Italije pritožila pri Zvezi narodov, da Jugoslavija ogroža imetje in življenje njenih obmejnih državljanov. Pritožbo je sprejela evropska javnost kot poizkus Italije, da osami Jugoslavijo. Razprava bo v jeseni, pritožbo bo Jugoslavija najbrže parirala z enako pritožbo proti Ogrski. — Amerika se bo v dogledni dobi sporazumela z Japonsko v svojem sporu glede nadoblasti na Tihem morju tako, da bosta morje kratkomalo razdelili.

O „Südmarki“.

Ni neznano med nami ime raznarodovalne šolske organizacije „Schulverein Südmark“, ki je tekom desetletij svojega delovanja povzročila med našim ljudstvom toliko gorja in zla. Trda mora prestiti tej organizaciji, ker skuša neki njen potovalni učitelj v petkovi številki „Freie Stimmen“ pobijati trditve, da je narodno-socialistično usmerjena in zato tik pred razpustom. Takole pravi člankar med drugim:

„Znano je, da je nemško šolsko društvo še pred par meseci sprejelo od vlade 40.000 šilingov za svoje delovanje; finančno ministrstvo mu je dovolilo prireditve loterije v pomoč obmejnemu krajem, posamezne deželne vlade so dovolile majske zbirke med avstrijskim ljudstvom. Ti in slični slučajji so dakaz, da je vest o razpustu društva izmišljena. Dokler je osrednje vodstvo v rokah ministerialne-

ga svetnika v prosvetnem ministerstvu dr. M. Mayerja in dokler bodo pokrajinska, okrajna in krajna vodstva stala na postrankarskem stališču, tako dolgo o razpustu ni govora. Da do tega ne bo prišlo, jamči tudi pestrost vodstva v pokrajinah, okrajih in krajih, kateremu pripada 300 katoliških duhovnikov, ki vršijo to različne funkcije, ne glede še na to, da je nad 900 duhovnikov v društvu kot navadno članstvo. Ti katoliški duhovniki se ramo ob rami s pripadniki drugih veroizpovedi borijo za svobodo domovine in za častni obstoj nemštva v Avstriji. H koncu članka se še pravi: Hvalimo Boga, da imamo vsaj še ena tla v Avstriji, na katerih se zamoremo znajti brez razlike čina in stranke kot otroci nemške matere!“ ...

Kdor je poznal dosedanjo miselnost enega dela katoliške duhovščine med Nemci, ne bo presenečen nad številkami, ki jih navaja člankar kot številke duhovništva, ki pripada nemški „Südmarki“. Mi bi želeli, da bi ti duhovniki kedaj prisostovali pouku naše mladine v šolah, ki jih je zgradila in jih podpira omenjena „obrambna“ organizacija, da bi imeli priliko spoznati vso dozdevno nevarnost, ki preti ogroženemu nemštvu v naših krajih od našega ljudstva! Morda bi tedaj sprevideli, da je značaj njihovega visokega poklica popolnoma nezdržljiv s pripadnostjo k organizaciji nacionalno-političnih ciljev, ki nasprotujejo vsaki božji in naravni pravici. Tudi ne preseneča navedeno dejstvo vladne denarne podpore omenjeni organizaciji, ker priča le o velikanskem njenem vplivu na dosedanje avstrijsko javno življenje. Presenetni pa naivni končni zaključek, da je ta organizacija še edina vez avstrijskih Nemcev, ki jih veže brez razlike čina in stranke kot otroke nemške matere. Z drugimi besedami bi se to reklo, da sta sila po razmahu nemštva in želja po raznarodovanju drugih narodov edino jedro nemške narodnosti. Jadna nemška majka, če je to resnica! Nad tem bi se moral zgražati vsak pošten Nемец!

Nedvomno gre razvoj v to, da nemštvo dokaže tudi plemenito, dobro stran svoje vsebine. **Obstoj in vpliv „Südmarke“ na javno življenje v državi bosta v bodoče pravi barometer političnega stanja v Avstriji. Kajti katoliška Avstrija in nacionalna „Südmarka“ ostana nezdržljivi kot sta nezdržljiva poganski nacionalizem in katoliška ideja.** Sedanja moč „Südmark-e“ pa in njen nedvomno silni vpliv pa lepo predočita, kako velikanske težkoče in ovire se bodo pojavile v bližnji bodočnosti, če naj se razvija položaj dosledno.

PODLISTEK

Koliko zemlje rabi človek?

L. N. Tolstoj.

1.

Starejša sestra iz mesta je obiskala mlajšo na vasi; starejša je imela trgovca, mlajša pa kmeta. Pili sta skupaj čaj in se pomenkovali. Starejša se je bahala s svojim življenjem v mestu: kako lepo se oblači in lišpa svoje otroke, kako da dobro je in pije, se vozi na izprehode in obiskuje gledališče.

Mlajšo sestro je to žalilo, devala je v nič življenje trgovčevu in hvalila življenje kmetovo.

„Ne menjam s teboj,“ je izjavila. „Res, da živimo preprosto, a zato ne poznamo skrbi. Vi pa, četudi živite razkošneje, imate ali velik dobiček ali pa poginjate. Pregovor pravi: dobiček pa izguba sta brat in sestra. Danes bogat, jutri berač. Naše kmetiško življenje je varnejše. Suho življenje, dolgo življenje. Preobilice ni pri nas, vsako uro pa smo siti.“

„Kakšna sitost!“ se je rogala starejša. „S prašiči in teleti skupaj. Brez blišča, brez omike! Naj se tvoj mož še toliko ubija, vendar živite na goju in tam umrjete. Vajini otroci se tudi ne bodo imeli nič bolje ...“

„No, in kaj zato?“ se je razgrela mlajša. „Pa živimo zato varno na lastni zemlji, se ne priklanjamo nikomur in se ne bojimo nikogar. A vi v mestu ste vedno v izkušnji. Danes gre dobro, jutri pa pride tvojemu možu nečistnik čez pot in kakor bi trenil, ga zapelje; pa ti kvarta, pije, leta za babami. In potem gre vse križem in narobe. Ali ne tako?“

Pahom, mož mlajše, je ležal na peči in je slišal, kaj klepetata ženski. Moja govori čisto resnico, je rekel sam pri sebi. Nam, ki od mlada orjemo mater zemljo, ne pridejo nikake norosti v glavo. Le to je nesreča, da imam premalo zemlje. Ko pa bi imel dosti zemlje, bi se ne bal nikogar, tudi vruga ne.

Vrag je sedel za pečjo in je vse slišal. Bil je silno vesel, da je kmetica svojega moža napeljala na bahate misli: če bi imel dosti zemlje, niti vrug bi ga ne vzel. Velja, si je rekel. Veliko zemlje ti hočem dati in z zemljo te ujamem.

2.

Ne prebogata grajščakinja je bila Pahomova sosedka. Imela je 120 desjatin (100 oralov) zemlje. Prej je živela s kmeti v soglasju, nikoli jim ni storila zalega. V zadnjem času pa si je vzela vojaka, ki je doslužil, za oskrbnika; ta je trpinčil kmete z globami. Če je Pahom še toliko pazil: ali jo je konj mahnil v sosedin oves ali je zašla krava na vrt ali so teleta uhajala na travnik. Za vse je sledila kazen.

Pahom je plačeval, klel, pretepal svoje ljudi; veliko greha je storil v teku poletja zavoljo oskrbnika.

Pozimi pa se je raznesel glas, da hoče sosedka prodati svojo zemljo in da bi jo kupil oskrbnik. Ko so kmetje to slišali, so se zelo prestrašili. Če postane oskrbnik posestnik, so si rekli, tedaj ne bo kaznim ne konca ne kraja. Prosili in rotili so grajščakinjo, naj ne proda posestva oskrbniku, ampak občini. Ker so ji obljubili več, je bila zadovoljna. Posestvo sosedino je torej imelo postati občinski svet.

Kmetje so se zbrali na posvetovanje, se zbrali vnovič, a se niso zedinili. Hudoba je de-

lala zdražbo. Zato so sklenili, da naj kupi vsak zase, kolikor kdo more; tudi s tem je bila sosedka zadovoljna.

Ko je Pahom čul, da je njegov sosed kupil 20 desjatin in da mu je bilo dovoljeno polovico kupnine plačati na obroke, se ga je lotila zavist. Vse pokupijo, si je rekel, in jaz ostanem praznih rok.

Posvetoval se je z ženo. „Kmetje kupujejo,“ je dejal, „gledati morava, da dobiva tudi midva kakih 10 desjatin.“

Preudarjala sta, kako bi napravila. Sto rubljev sta si prihranila; zdaj pa sta prodala žrebe, prodala polovico panjev, udinjala sina za hlapca — in tako spravila skupaj polovico denarja.

Pahom si je izbral kakih 15 desjatin zemlje z gozdičem in se pogajal s sosedo — za 15 desjatin se je pobotal, dal roko in aro. Peljali so se v mesto in napravili kupno pogodbo; polovico denarja je položil, ostanek pa se je zavezal plačati v dveh letih. Pahom je torej imel zemljo.

Izposodil si je pri svaku denarja, kupil semena in posejal kupljeni svet. Vse je izvrstno rodilo. Že v enem letu je poravnal dolg pri sosedu in pri svaku.

Pahom je bil zdaj sam gospodar. Oral je lastno zemljo, kosil seno na lastni senožeti, na lasten travnik je gonil svojo živino. Ni se mogel dovolj naveseliti; drugačna se mu je videla trava in drugačne rožice so cvetele v njej, prej se mu je zdel ta svet kakor vsak drug, zdaj pa je bil poseben košček božje zemlje.

3.

Pahom se je veselil svojega življenja. Vse bi bilo dobro, ako bi le kmetje pustili pri miru

DOMAČE NOVICE

Dunajski Slovenci! — V nedeljo 27. majnika se zberemo vsi ob ¼4. uri popoldan v Nußdorfu, končna postaja D in 36 in gremo potem na Kahlenberg v zanimivo cerkvico, da tam opravimo po domačem običaju majniško pobožnost. Peli bojo kor. slov. akademiki. Krožkov izlet za to nedeljo odpade. V slučaju slabega vremena se pa snidemo v nedeljo navrh. Torej na svidenje!

Žitara ves. (Moška izjava grofa Thurna.) V nedeljo 13. majnika se je vršilo v Waldnerjevi gostilni zborovanje domovinske fronte, katerega so se udeležili učitelji iz Žitare vesi in Št. Lipša, bivši landbundovci in nad 30 oseb z Miklavčevega posestva. Zastopana je bila tudi šestorica naših Slovencev. Po otvoritvi je povzel besedo grof Thurn, vodja Heimatschutza, ter med drugimi izjavil: **Spoštujem vsakega Slovenca, ki dela za svoj narod in je ponosen na to, da je Slovenec. Desetkrat večjega spoštovanja je vreden tak Slovenec kot oni, ki je pozabil, da ga je rodila slovenska mati. Obsojam delovanje Heimatbunda, ki je izdajal slovensko pisano glasilo v nemškem duhu, ker je tako delo sramota za nemški narod. Obsojam delovanje Heimatbunda, ker nakupuje posestva v čisto slovenskih krajih in uvaža slabo kvalificirane priseljence iz rajha. S tem delom onemogoča vsak sporazum s Slovenci in dela Nemcem le sramoto. Pustimo slovenskega kmeta na njegovi slovenski zemlji, da se izobrazuje v svojem slovenskem jeziku, ker le narodno-zavedno ljudstvo zamore biti tudi državo-tvorno.** — Nenavadne možate besede grofa Thurna so vzbudile med prisotnimi Slovenci vzradoščenje, medtem ko je prisotno učiteljstvo s svojimi pristaši povsilo glave. Ugovarjati je hotel neki Reichmann, zaposlenec na Miklavčevem posestvu, ter je omenjal, da že nad dve leti zasleduje slovensko delovanje na Koroškem in se je v tej dobi moral prepričati, da vršijo samo protidržavno propagando. Na njegov izpad je kratko odgovoril g. Taurer: Dosedanja izkušnja me je izučila, da bo treba sodelovanja s Slovenci in tej izkušnji naj bi se pridružil še g. Reichmann. Zborovanje je zaključil nadučitelj kratko z besedami: torej se hočemo v bodoče navzeti misli, ki jih je zastopal g. grof. — Po sklepu so odhajajočega g. Thurna navzoči Slovenci živahno pozdravljali v znak hvaležnosti za možate njegove besede.

njegovo polje in ne bi pasli po njegovih travnikih. Prijazno jim je prigovarjal, oni pa niso nehali goniti svojih krav v njegovo travo in ponoči so prihajali tuji konji v njegovo žito. Pahom jih je izganjal in ni zameril kmetom. Slednjič pa se je ujezil in je tožil pri sodniji. Vedel je dobro, da so ravnali kmetje v silo, ne iz hudobije. Vendar je menil, jim moram zasoliti, drugače mi popasejo vse. Dober nauk bo koristil.

S pomočjo sodnije jih je poučil več ko enkrat. Več ko en kmet je bil kaznovan. Tako se je zgodilo, da so kmetje vzeli Pahoma na muho in mu radi nagajali.

Nekoč se je splazil kmet ponoči v Pahomov gozd in da si nabavi ličja, izpulil kakih deset mladih lip. Pahom se pelje skozi svojo hosto in glej, tam se nekaj blešči na tleh. Ko pride bližje, vidi olupljena drevesca s koreninami vred ležati na tleh. Pograbila ga je jeza. „Ne ene lipe mi ni pustil lopov. Ko bi vedel, kdo je to storil, pa bi si ga privoščil. Premišljeval je in premišljeval, kdo bi utegnil biti. „Tega ni storil nihče drugi ko Siemka.“ Šel je gledat na Sjemkovo dvorišče, a ni našel ničesar. To je bil prepričan, da ni bil nihče drug ko Sjemka. Vložil je tožbo. Sodišče se je sešlo in ker ni bilo dokazov, je oprostilo kmeta, kar je spravilo Pahoma čisto ob pamet, sprl se je z občinskimi načelnikom in s sodniki. „Vi,“ je vpil, „podpirate tatove. Ako bi sami pravično živeli, ne bi oproščali tatov.“

Z vsemi sosedi je bil skregan. Res se je povečalo njegovo posestvo, v občini pa mu je postajalo tesneje in tesneje . . .

Takrat se je širil glas, da se veliko ljudstva seli v nove kraje. Pahom si je mislil: Kaj tre-

Pliberk. — Povsod, tako tudi v Pliberku smo 1. maja praznovali prerojenje in vstajenje nove Avstrije. Po božji službi je sledilo zborovanje na trgu. Lahko bi se bil slavnostni govornik izognil povdarjanju nemškega značaja navzočih, ker je slovensko prebivalstvo tvorilo večino navzočih, in bi kvečjemu bilo primerno, ako bi se ga govornik spomnil. Navdušujočemu govoru je na nemški strani sledilo le malo navdušenja, vendar je dal duška domovinskim občutkom eden naših kmetov s krepkim „Živijo!“ Sledilo je nepotrebno razburjenje orožnikov; kajti, kako naj naš človek sicer daje izraza svojemu navdušenju in kako naj sicer opozori prireditelje na prisotno domače ljudstvo.

Galicija. (Razno.) — Dne 14. t. m. se je vršilo pri Jezerniku v Bilštanju zaupno zborovanje domovinske fronte. Govoril je doblavaški zdravnik dr. Urbaczek. Omenil je, naj se ne obrača pogledov proti Berlinu in proti Ljubljani (!), marveč le še proti Dunaju, ker moramo biti samo še Avstrijci. Sledil je nato govor g. ravn. Krainza, ki se je izjavil, da morajo vodstvo krajne organizacije domovinske fronte vzeti v roke „domovinizvesti“ Slovenci, dočim naj zavedni Slovenci šele dokažejo, da so vredni pripadati tej organizaciji. Imenovan je bil krajni odbor, kateremu načeljuje g. Krainz. Zborovanja so se udeležili tudi povabljeni zastopniki Slovencev in si na ravnateljstvo izjavo pristop k fronti pridržali. — Za proslavo mladinskega dne je občinski odbor sklenil, da nabavi državno zastavo. — Dne 10. t. m. smo ob številni udeležbi pokopali Matvža Kuteja, pd. Bezava na Blatu. Rajni je bil dober oče svoji družini in zvest svojemu narodnemu prepričanju. — Na Florijanovo in Vnebohod so pomazali naciji cerkveni zid s kljukastimi križi. To se doslej pri nas še ni pripetilo.

Št. Jakob v Rožu. — V ponedeljek, dne 14. t. m. je v celovški stolnici poročal č. kaplan iz Železne Kaple Matej Nagele g. Simona Dobernika z g.čno Avgusto Schaller-jevo. Ženin je rodom iz Afernikove družine v Srejah in sedaj ravnatelj meščanske šole v Dolnji Lendavi v Jugoslaviji, nevesta pa iz znane Martinove hiše na Trebinji pri Št. Ilju. Po poroki se je ženitovanjska družba odpeljala v Gospa sveto in odtod na ženinov dom. Tam so se naslednjega dne zbrali še šentjakovski pevci k slavnostni pesmi in v imenu društva je novoporočencema izrekel čestitke g. Janežič. Mlademu paru želimo v novi stan obilo

ba meni puščati svojo zemljo? Ako bi pa odšlo nekaj naših odtod, postali bi tukaj prostorneje. Njihov svet bi pokupil in ga združil s svojim posestvom. Pretesno nam je tukaj.

Ko je nekoč sedel doma, pride kmet-potnik in prosi, naj bi ga vzeli pod streho. Pahom ga pridrži pri sebi čez noč, ga pogosti, vpraša, odkod ga prinaša Bog, ter govori ž njim o tem in onem.

Kmet je pripovedoval, da prihaja od dolnje Volge, kjer je bil na delu. Veliko da se jih je naselilo tam; vpisali so jih v občino in odkazali za vsako dušo 10 desjatin.

Zemlja je krasna, veselje je gledati polno klasje. Neki kmet je prišel nag in ubog, samo svoje roke je prinesel seboj in zdaj seje do 50 desjatin žita. Lani je prodal samo žita za 5000 rubljev. — S slastjo je poslušal Pahom in si mislil: Čemu bi se trafil tukaj v tesnobi, če lahko živim dobro? Zemljo in hišo prodam, za denar, ki ga dobim, kupim sveta ob dolnji Volgi in si uredim gospodarstvo. V tej tesnobi pa je večer prepil. Pojdem, da se tam na mestu o vsem prepričam.

Ko je nastalo poletje, se je odpravil na pot: do Samare z ladjo po Volgi, od tam pa peš kakih 4000 verst (versta je dober km). Ko je dospel na mesto, je našel vse tako, kakor mu je kmet opisal: 10 desjatin je odmerjenih za dušo in radi sprejemajo kmetje tujca v občino. Ako prinese kdo denarja seboj, lahko dokupi sveta, kolikor hoče; za tri rublje dobiš desjatino najboljšo zemlje.

Ko je Pahom vse poizvedel, se je povrnil na jesen domov. Prodal je z dobičkom svojo zemljo, prodal hišo in živino, se izbrisal iz občine, počakal pomladi in odpotoval z družino v novo domovino.

(Dalje prihodnjč.)

blagoslova! — Poleg vesele imamo beležiti pa tudi žalostno novico: V jutro predzadnje nedelje so našli v Miklovm ribniku pri Svatnah mrtvo 70 letno Mikulovo mater z Čemer nice. Ponoči ji je postalo slabo, omračil se ji je um in šla je v temno noč. Četudi sedemdesetletna, je bila do zadnjega prava mati vse Mikulove družine. Pa saj je bila tudi mati osemnajstih otrok, žena zlatega srca in delavnih rok. Njenega pogreba v torek se je udeležila velikanska množica ljudi, da ji izkaže zadnjo čast. Naj blaga Mikulova mati počiva v miru!

Globasnica—Glinje. († nadučitelj Miha Hercele). — Samo dva slovenska učitelja štejemo na Koroškem, le en sam je bil nastavljen na šoli slovenskega dela dežele. In ta edini, ki se je tudi kot učitelj na naši šoli pristočno priznaval za sinu slovenske matere, je umrl. Z njim je legel v grob kos dolgotrajne naše borbe za šolske pravice. Dober vzgojitelj naše mladine je bil, v vzornem izvrševanju dolžnosti svojega težkega in odgovornega poklica je dokazal, kolika je razlika med poučevanjem iz spoštovanja do materinščine otrok in poučevanjem iz preziranja ali nerazumevanja otroške govornice. Ob njegovem svežem grobu nam zato postane vnovič jasna vsa krutost šolske krivice, ki jo vrši nad nami veliki nemški narod. Ker danes govorijo o pravici slovenskega ljudstva do šole v narodnem slovenskem duhu resnično le še — grobovi! — Bolehale je rajni že dalje čase na težki želodčni bolezni. Prisilila ga je, da je moral v celovški sanatorij v svrhu operacije. Po operaciji so bolečine takoj ponehale, a v ponedeljek, t. j. dva dni navrh, se je bolnikovo stanje naenkrat poslabšalo in je umrl ob prisotnosti gospe soproge in č. župnika Pšeničnika, ki je umirajočemu zamogel še podeliti sv. zakramente za umirajoče. Truplo rajnega nadučitelja so prepeljali v njegovo rojstno župnijo Glinje, kjer je v četrtek, dne 17. t. m. bilo izročeno materi-zemlji. Kljub slabemu vremenu se je pogreba udeležila številna množica ljudstva spodnjega Roža. Polnoštevilno so došli člani globaškega krajnega šolskega sveta, globaško učiteljstvo je zastopal g. učitelj Viternik, bilo je nadalje zastopano tudi boroveljsko učiteljstvo. Svoje zastopnike je poslalo tudi Politično in gospodarsko društvo. Kondukt je vodil č. župnik Wornig ob asistenci č. dr. Mikule. Boroveljski pevski zbor se je od rajnega poslovil s pesmijo ob rojstnem domu in na grobu. Poslovilne besede je govoril rajnemu v slovo č. župnik Wornig. Naj počiva blagi prijatelj naše slovenske mladine v pokoju, njegovi družini naše iskreno sožalje.

Drobiž: V sredo, dne 23. t. m. je zasedal deželni zbor. O točkah njegove razprave v prihodnji številki. — Da omogočijo poset nedeljske božje službe izletnikom, je uvedena v čakalnici 2. razreda na celovškem kolodvoru nedeljska sv. maša ob ¼5. uri zjutraj. — Na binkoštno nedeljo so v Celovcu otvorili Kerschavov muzej in proslavili 20 letnico njegove smrti. — Planinske kočve v Karavankah so brez izjeme vse že otvorene. Pričenja se sezona za turiste. — Prezident kmetijske zbornice Supersberg je praznoval desetletnico, odkar načeljuje tej gospodarski ustanovi. Vsekakor jubilej v pomenljivih dneh. — Dne 15. t. m. je vozil grebinjski šofer Jakob Riepl s svojim tovornim vozom poškodovani zasebni avto barona Helldorffa. Pri Velikovcu je zadel ob leseni plot, pri čemer sta bila poškodovana v drugem vozu sedeča vrtnar Blašek in brivec Adlešič iz Grebinja. — Na prvega maja se je pojavila v Loga vesi vrh cerkvene lipe zastava s kljukastim križem, na lipi spodaj pa je bil pritrjen listič z napisom: Kdor jo odstrani, pridemo po njega. In vendar so jo odstranili. — V Lipi je umrl na Šublnovi kmetiji Nikolaj Weiss. Ker sumijo nasilno smrt, pride mladi posestnik, njegov nečak, v preiskavo. — V Blačah je umrla Urša Schupp, mati 12 otrok.

Brnca. (Občni zbor.) — „Dobrač“ ima v nedeljo, dne 27. t. m. ob 3. uri pop. pri Škrbinu na Zgornjem Bregu svoj redni letni občni zbor in vabi k udeležbi.

Glinje. — Na praznik Rešnjega telesa praznuje Čitalnica ob 3. uri pop. materinski dan v Cingelčevi dvorani na Trati. Na sporedu so deklamacije, petje, govor, igra „Kaz-

novana nečimernost in otroški prizori. Vabljeni!

„**Dekliške pesmi**“ — V samozaložbi g.čne Hartmann-ove in g. prof. M. Bajuka, znanega slovenskega harmonizatorja in skladatelja, je izšla zbirka 25 dekliških pesmi. „Te pesmi so mi privrele iz srca. V soncu, od ptičič in rožic sem se učila peti. Preproste so kot so preprosta srca zdravih, veselih deklet, brez vsakršnega umetniškega nakita so v besedi, melodiji in harmoniji. Tovarišice, zanesite te dekliške vzklike v naše kmetske domove, na polja in v loge, kjer naj prisluhne našim srcem naš rod in božja narava!“ tako govori o njih naša dekle. Zbirke pesmi se naročuje proti vplačilu šil 1.20 na naslov M. Hartmann, Ljubice.

GOSPODARSKI VESTNIK

V varstvu sadja smo pri nas še zelo zaostali. Sadjarstvo nam je bila doslej postranska panoga, ki jo je le malokdo pravilno upošteval. Zato se tudi nismo dosti brigali za zatiranje sadnih škodljivcev. To delo tudi ni lahko, ker je sovražnikov cela armada. Večina jih je drobnih, da jih s prostim očesom niti videti ne moremo, razmnožujejo in širijo se hitro in skrito. Troje je zato treba dobremu sadjarju, da najprej upošteva pri varstvu sadja: pozna naj življenje najbolj škodljivih zajedavcev, seznanj naj se s preizkušenimi načini zatiranja in njegovimi sredstvi in naj s pravim zanimanjem opazuje sadje, da škodo prepreči ali vsaj omili. V naslednjem par besed o najnevarnejšem sovražniku našega sadja.

Nevarni sovražnik našega sadja. — Ko se jamejo jablane razcvitati, opazimo večkrat, da se mnogo cvetov ne odpre in da cvetni lističi porjave. Na dnu čašice takih cvetov najdemo bledorožatnega črvička, ki ga sadjarji imenujejo „cvetožera“, ker žre vse bistvene dele cveta. Ko ta sovražnik sadja požre cvetje, se zabubi in po tednih se izmota iz bube majhen hrošček, ki se loti nežnih listov in nato skriva v kaki razpoki pod lubjem. Ta črvič je tako hud škodljivec, da ponekod uniči cele sadovnjake. Najbolj so prizadete rano cvetoče sadne sorte. Zatiranje je težavno, skoroda neznan. Mnogo ga pokonča ugodno vreme s tem, da se cvetje hitro odpira in padajo ličinke na tla. Nekaj se doseže s temeljitim snaženjem debel in debelejših vej. Še boljši je uspeh, ako se drevo poškopri z arborinom. Še več se jih pokonča, ako se zgodaj spomladi stresa sadje in hrošče pobira v plahte ali rjuhe in jih sežiga. Ponekod povezujejo sadje v septembru s slamno, čez katero privežejo trd papir. V to skrivališče se škodljivec rad stisne in se ga v marcu lahko pobere in sežge. — Enakega sovražnika imajo tudi hruške in se ga zatira na isti način. Oba se ogibljeta v jeseni z arborinom dobro obdelanega drevja in pozno ter hitro cvetočih sadnih sort.

Lesna trgovinska pogodba z Italijo. Koncem aprila je zvišala Italija carino na les od 3 na 9 lir za 100 kg. Izvozniki lesa pa dobijo za vsakih 100 kg 4 lire eksportne premije. Italija namerava nadalje znižati vozarino za brzojavne drogove na italijanskih progah, za kar bo Avstrija znižala vozarino italijanskemu južnemu sadju. Italija se je izjavila, da bo vračevala del vozarine za okrogli in rezani les. — Nedavno se je vršila v Beogradu konferenca lesnih izvoznikov Avstrije, Rumunije, Jugoslavije in Poljske z italijanskimi uvozniki v zadevi proste luke v Trstu.

XIV. velesejem v Ljubljani bo od 30. maja do 10. junija. Nihče naj ne zamudi, da si ogleda te velike pestre prireditve. Veliko število domačih in inozemskih tvornic razstavi najrazličnejše blago. Zlasti opozarjamo na oddelke tekstila, usnja, papirja, pohištva, strojev, kovin, poljedelskih strojev, perutnine in kunccev, fotografskih potrebščin itd. Legitimacije, ki dajejo pravico do polovične voznje na jugoslovanskih železnicah in za četrto znižano na avstrijskih, se dobijo tudi v upravi lista, ki oskrbi tudi velesejmski vizum.

Velikovski trg minulega tedna: Biki 70—85, pitani voli 90—105, vprežni voli 80—90, mladi voli 70—80, plemenske krave 65—85,

klavne krave 60—80, telice 70—80, žive svinje 60—70, zaklani prašiči 110—120, plemenski prašiči 60—70, ovce 60—70, jajca 7—8, sirovo maslo 250—400, stare kokoši 280—300, mlade 220—230, pšenica 37—38, rž 27—28, oves 21—22, ječmen 20—22, koruza 16, ajda 18, krompir 10—12, apno 450—500 za 100 kg.

RAZNE VESTI

Bogastvo ne osreči človeka. — Znani ameriški milijarder Morgan živi kaj čudno življenje. Stanuje v svoji palači popolnoma sam, dočim varuje 24 detektivov njegovo in vse bližnje hiše. Ti zabeležijo vse obiske, nad hišo ne sme nadalje leteti nobeno letalo. Bogataš ima posebno ladjo, s katero se vozi po morju, ker ne zaupa brzim veleparnikom iz strahu pred morilci. Ladja je seve krasno opravljena in nudi lastniku polno varnost. Pri kosilu je vedno sam in uživa preprosto hrano, ker se boji, da bi ga ne zastrupili. Oddahne se šele proti večeru, ko minejo obiski in so odslovljeni vsi nastavljeni. Gre potem v spalnico ki je njegova najbolj zavarovana soba, in s cigaro na divanu čita detektivske romane. Tako je življenje enega najbogatejših mož na svetu ena sama težka neprestana mora.

Vremenske katastrofe na vzhodu. — Iz Rumunije poročajo o nenavadni letošnji suši. Že tedne ni bilo dežja, sonce žari z vso poletno toploto na izsušena polja. Paše ni, polja so morali zopet podorati, gozdove zažigajo za živino. Vlada je ukrenila vse potrebno, da prepreči v prizadetih krajih pretečo lakoto. Pšenice in koruze bo zamogla Rumunija letos le malo izvažati. Že pred leti je bila v Rumuniji enaka suša, da je bila vsa Besarabija črna in razsnojena, kot bi ležalo ogleje na zemlji. Daleč naokoli ni bilo videti nobenega zelenja in nobene bilke. V senci je imelo 36 stopinj toplote.

Pivo ga se rešilo. — V Tokiu se je zgodila čudna zgodba. Neki Japonec je ležal že osem let obnemogel v bolnišnici. Bil je že tako slab, da so ga začeli pripravljati na smrt. Kot zadnjo željo si je privoščil steklenico piva. Čim je dobil zahtevano, je hlastno izpil vse in nenadno občutil znatno izboljšanje. Od tedaj so mu dajali pivo kot medicino, mož se je popravil in je danes popolnoma zdrav. Pije samo še pivo, ki mu nadomešča vsa druga živila. Za njegovo truplo bodo njegovi dediči dobili 5 tisoč šilingov, ker se zanj zanimajo zdravniki, da raziščejo nenavadni slučaj.

Pri sv. Petru v nebesih. — „Sveti Peter, koliko je pri tebi 5000 let? — „Ena minuta.“ „Koliko je za tebe vrednih 5000 šilingov?“ — „En šiling.“ — „Sveti Peter, daj mi tedaj en šiling!“ — „Zelo rad, počakaj samo minuto.“

Vabilo

na

redni letni občni zbor

Posojilnice v Globasnici, registrovana zadruga z neomejeno zavezo, ki se vrši v nedeljo, dne 3. junija 1934 ob 3. uri popoldne v posojilniški pisarni s sledečim dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo načelstva in nadzorstva.
3. Odobritev letnega računa za leto 1933, in sklepanje glede čistega dobička.
4. Slučajnosti.

58

K polni udeležbi vabi načelstvo.

Zahvala.

Ni nam mogoče, da bi se vsakemu posebej zahvalili za vse vence in cvetlice ter za izredno velikoštevilno udeležbo pri pogrebu našega nepozabnega soproga in očeta, gospoda

Mihaela Herzele,

nadučilca v Globasnici.

Zato izrekamo tem potem vsem našo najiskrenejšo zahvalo. Predvsem se zahvaljujemo gospodom učiteljem, glijskim cerkvenim pevcem in preč. g. župniku Wornigu za v srce segajoče besede. Globasnica — Ostrovca, v maju 1934.

61

Žalujoči zaostali.

Vabilo na

redni občni zbor

Živinorejske zadruge za Žitaro vas in okolico, registrovane zadruga z omejeno zavezo, ki se vrši v nedeljo, dne 3. junija 1934 ob 15. uri v Društvenem domu v Žitari vasi z navadnim sporedom. 63

K polnoštevilni udeležbi vabi vse člane

načelstvo.

Vabilo

I na

43. redni letni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Velikovcu, registrovane zadruga z neomejeno zavezo“, ki se vrši dne 10. junija ob dveh popoldne v lastnih pisarniških prostorih v Velikovcu.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobritev zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Poročilo in odobritev računskega zaključka za leto 1933.
3. Razdelitev čistega dobička.
4. Volitev načelstva.
5. Volitev računskega pregledovalca.
6. Slučajnosti.

Ako ob napovedani uri ni zadostno število zadružnikov navzočih, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor, ki sklepa veljavno brez ozira na število navzočih zadružnikov in zastopanih deležev.

Načelstvo.

60

Vabilo

na

24. redni letni občni zbor

„Hranilnice in posojilnice v Bilčovsu, registrovane zadruga z omejeno zavezo“, ki se vrši dne 31. majnika 1934 ob treh popoldne v pisarniških prostorih v Bilčovsu.

Dnevni red:

1. Čitanje in odobritev zapisnika o zadnjem občnem zboru.
2. Čitanje revizijskega poročila.
3. Poročilo in odobritev računskega zaključka za leto 1933.
4. Volitve.
5. Slučajnosti.

Ako ob določeni uri občni zbor ni sklepčen, se vrši eno uro pozneje drugi občni zbor, ki je pri vsakem številu navzočih in zastopanih zadružnikov sklepčen.

Načelstvo.

59

Na kili trpeči

uporabljajo moje novejšje

avstrijske in nemške patente

(avstr. patenti 127.568, 115.037, 127.559; nemški patent 532.082; švicarski patent 158.978 brez bolečin, brez motnje poklica, brez operacije, naravnim ort. meh. potom.)

Uporabljajo jih tudi zdravniki in jih krasno ocenjujejo. Predvaja se brezplačno in brezobvezno pri naslednjih podružnicah:

Beljak: v hiši gostilne „Lamm“ na Glavnem trgu, v petek, dne 1. junija od 8.—2. ure.

Velikovec: Glavni trg 21, v hiši gostilne „Gold. Löwe“, v soboto, dne 2. junija od 8.—2. ure.

Wolfsberg: v hiši gostilne Kienzl, v nedeljo, dne 3. junija od 8.—2. ure.

Št. Vid ob Glini: v hiši gostilne Bahnhof, Friesacherstr., v ponedeljek, dne 4. junija od 8.—2. ure.

Eno stalno dohajajočih zahvalnih pisem:

Čutim srčno potrebo, da ugotovim, da sem bil z uporabo Streifenederjevih patentov moje desnostranske kile brez motnje poklica in brez bolečin popolnoma ozdravljen. Ta iznajdba je dejansko odrešitev za vsakega na kili trpečega.

Obermamau št. 8, 22. II. 1934. Alojz Holzinger. Pravilnost predstojajočih navedb potrjuje občinsko predstojništvo Mamau s štampilko in podpisom župana.

Pustite si poslati moje poučno ilustrirano brošuro proti vpošiljati dvakratne pisemske pristojbine neobvezno in brezplačno. Varujte se ponarejanj.

Pazite, prosim, natančno na moje ime, na moje dolgoletno izvrševanje poklica v Avstriji in na moje najnovejšje patente! Tisoči na kili trpečih so se z uporabo mojih patentov osvobodili svojih bolečin. 62

F. G. Streifeneder Fürstfeldbruck b. München